

som jeg troer, med god Tøie har skudt fra sig som sig uvedkommende at tage Bestemmelse om, hvorvidt Selvmordere maae begraves paa Kirkegaarden eller ikke, saa vil deri ogsaa indholdes Forklaring over, hvorfor jeg anseer Forslaget Litra a, under Nr. 120 for mindre rigtig end Forslaget under Nr. 119 a, idet nemlig Forslaget under Nr. 120 a dog indskrænker sig til at høve Lovens 2—10—4, saavidt Selvmordere angaaer, og det kan altsaa siges, at denne Forandring af Lovens 2—10—4 staaer i en vis Forbindelse med de Bestemmelser, som man iøvrigt vil træffe med Hensyn til Lovens 6—6—21, medens det jo er ganske sikkert, at det ikke kan sættes i nogen saadan Forbindelse med, hvad der ellers omtales i Straffeloven, naar man i denne Paragraf, nemlig § 307, i det Hele vil høve Lovens 2—10—4. Det hører virkelig ikke hjemme i Straffeloven at høve de Bestemmelser, der gaae ud paa, at Ingen maa kaste Jord paa eller holde Vigtale over Nogen, som for sin Misgjerning er bleven rettet, eller har myrdet sig selv med Villie, eller er banfat og ikke afløst, eller er dømt til Mindremand, førend Dørrigheden og Sagsøgeren ere tilfredsstillende; det hører ikke hjemme i Straffeloven, siger jeg, at give Bestemmelser derom. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 3die Valgkreds (Kampmann) udtalte vel, saavidt jeg forstod ham, at, efterat man havde vedtaget det Endringsforslag, der var stillet med Hensyn til Livsstraffens Fuldbyrtdelsesmaade, nemlig at den henrettede Døde skulde jordes i Stilhed, maatte derved antages at være bortfaldet de tidligere gjældende Bestemmelser om Henrettedes Begravelse. Jeg veed ikke, om denne min Opfattelse er rigtig, men jeg forstod ham i det Mindste saaledes. Hvis jeg ikke har misforstaaet det ærede Medlem, maa jeg erklære, at jeg ikke kan være enig med ham. Der nævnes i det Forslag, der er vedtaget, kun, at den Henrettedes Begravelse skal finde Sted i Stilhed, altsaa uden stort Bifølge eller Klokkeringning osv.; men om Begravelsen skal finde Sted i indviet eller ikke indviet Jord, derom troer jeg ikke, at der er bestemt Noget ved dette Endringsforslag, og jeg anseer det for rigtig, at Endringsforslaget ikke udtaler

Noget derom, fordi det forekommer mig, at en Bestemmelse derom vilde gribe ind i de kirkelige Forhold, hvorom det ikke er Straffelovens Hensigt at bestemme Noget, hvad man end maatte mene om Sagens Realitet. — De Forslag, der ere stillede med Hensyn til §§ 307, 308 og 309, staae jo iøvrigt i saa nær Forbindelse med foregaaende Endringsforslag, at deres Skæbne maa være afhængig af disse Forslags Skæbne. Jeg troer derfor ikke, at der er Grund til at frygte for, at der ved Afstemningen skulde indløbe nogen stor Incorrecthed, som maatte opfordre til speciel Opmærksomhed mellem Sagens 2den og 3die Behandling, saaledes som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtalte. Iøvrigt forstaaer det sig jo af sig selv, at ærede Medlemmer vilde være opmærksomme derpaa. — Det sidste Forslag om at forandre Lovens Titel har jeg naturligvis Intet imod.

Chr. Nimestad: Da Tiden er saa langt fremrykket, og jeg i alt Væsentligt kan henholde mig til det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) og til den høitærede Justitsminister, skal jeg indskrænke mig til kun at gjøre nogle faa Bemærkninger. Der er et Forslag, det, der er stillet under Nr. 106 af 3 ærede Medlemmer, som blev motiveret før af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Caspe), og som senere har fundet en Understøttelse baade hos den ærede Justitsminister og hos det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), men som jeg ikke kan tiltræde. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Caspe) anførte til Forsvar for dette Endringsforslag, som jo er overeensstemmende med det oprindelige Commissionsudkastis paagjældende Paragraph, at det deels giver den meest udtømmende og sikre Veiledning for Domstolene, deels holder sig nær til Bestemmelserne i § 30 i Forordningen 11te April 1840, hvorimod man ved at tage det i Udcastet Foreslaaede let vilde forrykke Praxis og fremkalde Usikkerhed med Hensyn til Opfattelsen af denne Paragraph. Jeg skal villig indrømme dette; men hvad det ærede Medlem fremhæver som en Fordeel, er netop,